

L'INTRANSIGENT

NÚMERO SOLT

Val 15 cènts.

Subscripció trimestral, 1'50

PERIÓDIC NACIONALISTA DE JOVENTUTS

(ADHERIT A LA "UNIO CATALANISTA")

Redacció i Administració

Canuda, 14, pral.

CIUTAT

CRITS. DEL DIA

FORCES MILITARS ESPANYOLES A LITUANIA

La Societat de les Nacions, en la seva reunió de Gènova, ha pres l'acort d'enviar forces a Wilna per a garantir (oh, enorme paradoxa!) la llibertat d'aquell terreny, sotmès a un plebiscit degut als desitjos imperialistes dels lliberats polonesos. La cosa no és d'una qualsevol importància, car, demés, la Societat de les Nacions no té força. Ella té, evidentment, forces, que, tot i ésser molt més en l'ordre potencialment material, és molt menys efectiu en l'ordre potencialment moral.

Aquesta Societat que deia anar a lliberar les nacionalitats oprimides, ha menyspreuat la demanda de Catalunya i s'ha aferrat, en canvi, a donar la llibertat a les oprimides nacionalitats de l'Orient. L'acte fet a l'Orient ens plau força, mes, cal també que posem en evidència que no tenim oblidat el fet de que Catalunya no constitueix cap clau en raó de política internacional. Polònia, en canvi, és la clau de l'Orient en la política internacional dels aliats. Aquest fet, que té només una valor utilitària, és el que fa que Polònia sigui lliure i amb ella les nacionalitats que estaven anexionades als imperis avui trocejats.

Nosaltres, davant de la realitat, i rememorant els precedents ideològics que tingué al ésser ideada la Societat de les Nacions, no podem menys que quedar com trets, ultra, al parlar d'enviar a Wilna forces armades d'una nació que esclavitzava a una nacionalitat com Catalunya i d'altres, sense acordar-se ni tant sols que estem al mapa.

Com sia que Catalunya no reuneix les condicions geogràfiques que cal per a ésser utilitzada per les nacions aliades, no pot ésser lliure. La patent de llibertat i de lliberació emana de la Societat de Nacions...

Decididament creiem, a la fi, que el proletariat internacional té raó al dir que aquest organisme és una Societat anònima per a l'exploació de les guerres i de les petites nacionalitats.

En conseqüència del acord pres a Suïssa, l'Espanya enviarà, a Wilna, forces d'infanteria de marina. L'objecte d'elles, igualment que les dels demés països que hi faran cap, és «assegurar la llibertat individual a fi de que el plebiscit resulti imparcial», segons la mateixa Societat de Nacions. Això no vol dir, naturalment, que sigui la tapadora d'una acció intensa d'espionatge per a planejar una ofensiva de primavera contra la república rusa, tan sols vol demostrar que la Societat de Nacions acciona...

Mes a nosaltres ens interessa posar de manifest el procedir dels governs espanyols, que s'avenen a anar a garantir l'imparcialitat d'un plebiscit i no donen validesa al nostre, al de Catalunya, mantes voltes realitzat. Igual que el Govern, els polítics tots, tenen llur responsabilitat en la incoherència aquesta. Ja en les tenebres d'una suposició, atisbem quiscú que's sentirà joíós del acte heròic del militarisme espanyol, per haver donat, d'aquesta manera, una contestació a les aspiracions de les nacionalitats oprimides per l'Estat espanyol. Nosaltres deixarem que'ls hi faci el profit que mereix. Ja sabem, per exemple, que l'antinacionalista Sr. Prieto, serà un d'ells, encara que platònicament protesti de l'expedició; però sabem, també, que'l Sr. Prieto aspira a fer de Dąsżyński i de Schiedemann a l'Espanya, i això ens compensa prou bé el seu peremptori goig.

Per altra part, es podrà donar el cas, sarcàsticament tràgic, d'anar a Wilna alguns catalans vestits d'uniforme, mes res hi fa; ja sabem tots els catalans, des d'ara, que no podem comptar amb la Societat de les Nacions. Ens mancava només una altra prova per a desconfiar totalment de la Societat de les Nacions, i aquesta ha sigut brutal. Nosaltres, catalans, podem anar a Wilna (que no'ns interessa gens), però com a subordinats al exèrcit espanyol. Catalunya, per a la Lliga de Nacions, no existeix. L'Estat espanyol té el dret reconegut per a ofegar les cultures i els pobles de son domini. Això és tot quant ens diu la Societat de Nacions encomanant a l'Espanya la qüestió de Wilna.

Mes la Lliga de Nacions pot concedir a l'Estat espanyol les prerrogatives que vulgui sobre nosaltres, que, malgrat tot i pesi a qui pesi, per sobre de totes les vexacions, de tots els Estats i de la Societat de Nacions, igual a Wilna que arreu del món, farem ço que cal fer. Perquè—consti una vegada més,—som i serem gent catalana, tan si es vol com si no's vol...

A IRLANDA

Poesia inèdita recitada per el seu autor En Francesc Rossetti, en l'acte patriòtic celebrat al "Foment de la Sardana" de Matarró, el 7 de novembre de 1920.

Sento l'anyorança d'una illa daurada
que alegre besava la joia del sol;
que avui abatuda, sospira callada
patint la ferida d'un arma enconada
clavada per l'odi
quan, ai! defallida, coberta de dol,
pregava adigida pels fills de sa entranya
que altius no volguent-la tacada de fang
per el vilipendi de cap força estrangera,
volgueren abatre l'afront d'una sanya
jugant-se la vida
fins l'última gota d'amor i de sang.

Miren-la; és Irlanda, que plora oprimida
sofrint l'esclavatge d'un jou aborrit,
com si fos sa raça lleuor maledida,
que el món li negués son dret a la vida
perquè uns altres pobles
més grans, l'absorbeixen per dret... adquirit.

Miren-la quant digna no vol cobejança
ni accepta per viure dels altres favor,
perquè guarda en l'ànima aquella templança
dels pobles que tenen l'hermosa esperança
de fer prevaleixer
el lloc de domini qu'els cal a s'honor...

Oh! Irlanda l'heroica! Perquè abandonada
ningú t'allibera de ta esclavitut?...
Igual que una mare que plora endolada,
jo et veig dolorosa, jo et veig resignada
i admiro ton gest
i envejo la gloria de ta fortitut.

Com t'hi ha altres terres al món que so-
freixen
esclaves eternes d'estigma humilant;
que en el cantiveri son pit consumeixen
perque una fillada com t'hi, no pareixen
que dongui la vida
per no contemplar-la ni un dia plorant.

Com t'hi ha altres terres que resten retu-
lides
que guarden la pena ben fonda en son si,
qu'acoten la testa, i es senten vençudes
trobant-se isolades i arren desvalgudes
perquè els fills que tenen
no hi pensen amb ella, veient-la mori.

Ditxosa mil voltes que tens qui t'ampara:
qui feble es redreça i et fa jurament,
d'abnegació santa, i el cor se li amara
d'amor, per cridarte: «Jo et vull lliure, mare;
si em lliguen els braços,
i em tanquen la boca, no en tinguis turment,

que per defensar-te ja em queda la pensa,
i encara que mori viurà m'esperit,
per anar infiltrant-se dins l'ànima immensa
d'eix poble que alenta, el foc d'una intensa
venjança, que't lliuri
dels monstres que et tenen el cos a junyit.»

Oh, Irlanda animosa, que en ta malauransa
conserves serena ton gest sobirà!...
La teva reneunia fulgura bonansa;
la pena que et mata llamega esperança...
Ditxosa qui plora
dolors que feconden el goig d'un demà!

Caldrà que en nostra remembrança hi
hagi sempre la memòria d'aquell gran
home, i serà el més sincer homenatge que
poguém retrer-li.

Alexandre Riquer

Dolorosament hem de consignar aques-
ta altra personalitat, ben definida, que
ha deixat aquest món.

N'Alexandre Riquer ofrenà en vida les
seves activitats al conreu de les lletres i
de la pintura, por quines arts havia sen-
tit sempre una fonda devoció i a les que
li emmenava la seva vocació artística.
Havia publicat, aquest pintor-poeta, qual-
ques llibres de poesies, amb il·lustracions
d'ell mateix, acuradíssimes. Fou un dels
primers conreadors a nostra pàtria dels
«ex-libris», que li valgueren ben mer-
cudes lloances. Havia assolit diverses
distincions en certàmens artístics, i ocu-
pà el lloc de mantenedor dels Jocs Flo-
rals en l'any 1898.

Plorém la pèrdua de l'artista (que la
pau sia amb ell), i condolem-nos de la des-
aparició d'aquests esperits selectes, que
en vida foren del cenacle dels escullits.

NECROLOGIA

Pompeu Gener

Ha mort, després de llarga malaltia,
l'il·lustre escriptor En Pompeu Gener.

Fou el finat un home de vasta cultura,
com es demostra per el nombrós i variat
bagatge de llibres que ha deixat publi-
cats. A son preclar talent sapigué ajun-
tar-hi sempre un cor franc i bohidós,
que s'atrèia la simpatia de tothom.

Havia publicat un sens fi d'articles fi-
losòfics, literaris i festius, en periòdics
nacionals i estrangers. D'entre els nom-
brosos llibres que donà al públic, un dels
que li valgueren més l'admiració mon-
dial fou «La Mort i el Diable».

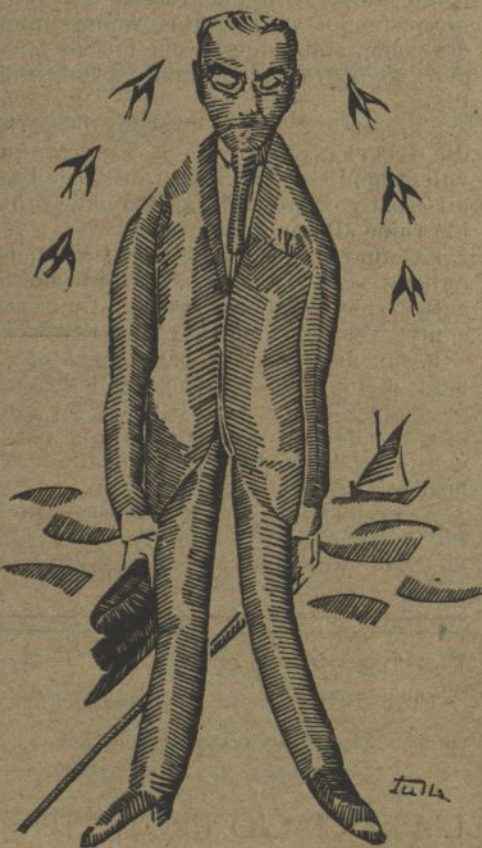
Havia escrit també diverses obres tea-
trals, entre elles «L'Agència d'informes
comercials», d'èxit constant.

AVÍS

Degut a l'augment que ha sofert el
paper i la mà d'obra tipogràfica, fem
avinent als nostres lectors que l'única
sol·lució momentània que hem trobat
per a poguer treure aquest número,
ha sigut la d'atapeir l'original.

En conseqüència, també el proper
número estarà amb relació amb la
situació pecuniària.

Josep V. Foix-Más

En Foix mereix figurar en llocs molt
més enaltidors que les planes d'un di-
ari. Per a la persona que reuneix qual-
itats de tanta vàlua com són intel·ligèn-
cia, sensibilitat esquisida i dons estè-
tics, no li enquadra ni escau prou bé
la presentació de son efígie en una
plana de diari. Mes considerem nosal-
tres que li escau menys encara un
oblid.

El redactor en cap de l'acabada
«Cònsola», l'ànima del nacionalisme
sarriane, que és En Foix, no pot
deixar d'ésser conegut dels nostres
lectors. Ell és també qui feu una posi-
tiva tasca literària en son passatge per
«La Revista», en «Troços» i en altres
publicacions. En l'actualitat, cura amb
fervent i sincer entusiasme, dels im-
pressos de la Junta de la «Protecció
de l'Ensenyança Catalana», els quals
són acuradament deixats, com ho pre-
gonen les infinites lloances que hom hi
fa. Tot el temps de que disposa a son
albir, el consagra a fer tasca naciona-
lista. I la conseqüència, que és el coro-
nament de la seva acció, evidència
palesament la seva convençuda i per-
sistent fermesa nacionalista.

Creiem haver dit tot quant cal dir
per a presentar als nostres lectors a
En Josep Foix, persona que, com molts
altres intel·lectuals, era desconeguda
del gran públic catalanista, malgrat
de fer profitosa tasca nacionalista. Nosaltres ens donem peremptoriament per satisfets
de fer conèixer un altre nacionaliste del camp de l'intel·ligència.

GLOSSES

Els "Amics de la Poesia"

Forsu ens té de plaure l'èxit de les seleccions reunides organitzades pels «Amics de la Poesia» que contribueixen a renacionalitzar un dels matisos de la cultura catalana, amb una fe i perseverància molt lloable com a tasca constructiva i vulgaritzadora al ensembles.

Però... hem llegit que en una de les properes reunions, conjuntament amb composicions de autors catalans n'hi haurà altres en castellà de En Joaquim Muntaner, l'autor de «La casa de las lágrimas»; quin talent som nosaltres els primers en reconèixer: forsa bé estarien lleigides i comentades al «Ateneo» de Madrid, però a Barcelona queden descentrades i molt més dintre l'ambient eminentment català dels «Amics de la Poesia».

Ara sols manca que, com a llei de compensació, apareixi a les llibreries de Madrid, amb un Uetretet de «Obra Nueva» el primer volum de «Moralidades y Preceptos» del nostre López Picó, prologat per En Gómez de la Serna.—López Picó de Castilla—i amb una portada de En Rafael de Penagos.

MARIUS

LIBRE i REVISTA

PRELUDIS LÍRICS

poesies originals

d'En J. Vives i Borrell

Aquesta voluptuositat de lèxic que mantes vegades hem observat en els versos d'En Vives i Borrell, escampats per diaris i revistes, l'hem també remarcada en aquest aplec de poesies que l'autor ha vingut en nomenar-ne *Preludis Lírics*.

On més En Vives i Borrell hi enriqueix aquestes paraules ampuloses, sonores, tan seves, és en els versos amorosos. El tema aquest li don, a bastament, motius per a combinar estrofes, quina vaguetat a voltes és ben colpidora. Nosaltres, defugint d'aquesta exaltació de les «Belles inquietuds d'amor», hem cercat en «Fantasies en la ruta» serenador d'espèrit, i així llegim la plaçada senzillesa de «L'avià surt al jardí», «Primera tarda de Juliol», etc., i dintre els sonets variis, «Casa antiga i senyorial». Esmement en tots els versos d'aquest volum, una inspiració fecunda que ben aconduïda esdevé en belles estrofes i a voltes reporta llengües en la forma per llensar-se en la facilitat de versificació.

EVOCACIONS, impressions

i estudis, J. Vives i Borrell

Quadrets escaients, sadollats de llum i color, on l'autor ens descriu diverses impressions i estudis que el pas per la vida li suggereixen. Les revetlles populars, l'invàlid de la guerra, les belles excursions per la muntanya, els neguits d'amor i juvenesa, la festa suprema del Nadal, són motius que impulsen a n'En Vives i Borrell a contar-nos-els, agraïbament, d'una faigó atraianta, pervenint-ne una lectura suggestiva i fàcil.

P. D. i G.

Hem rebut els següents periòdics: «El Ebro», de Barcelona; «Der Reichswart», de Charlottenburg; «Gent Nova», de Badalona; «Urgell-Segarra», de Molle-rusa; «El Brugent», de La Riba; «Söller», de Söller; «La Veu del Llobregat», de Sant Boi del Llobregat; «Saba Nova», de Rubí; «Emporià», de Torroella de Mont-grí; «Cataluña», de Santiago de Xile; «Germanor», de Santiago de Xile; «L'Idèa», de La Campana de Gràcia; «L'Es-quella de la Torratxa» i «En Patufet», de Barcelona; «Flama», de Balaguer; «Catalunya Avant!» de Berga; «L'Avenç», de Malgrat; «El Catllar», de Ripoll; «La Veu del Freser», de Ribas; «La Falç», de Barcelona; «Catalunya», de Lleida; «Gazeta de Vich», de Vich; «La Nova Catalunya», de l'Havana; «Ressorgiment», de Buenos Aires; «El Sol de Tous», de St. Martí de Tous; «Montanya», de Camprodón; «La Traca», de València; «La Independència», de Santiago de Cuba, i «Butlletí» de la A. P. de la E. C., de Barcelona.

POLÍTICA

Veïllada en honor del batlle de Cork

Al saló d'actes del «Foment de la Sardana», de Mataró, tingué lloc el dia 7 una veïllada en honor de l'heroic batlle de Cork.

El president, En Josep Cabot, obrí l'acte amb breus paraules de salutació als concurrents, remerciant al ensembles a les distingides damisselles que hi assistien en un estol nombrós.

Tot seguit el jove poeta i secretari de l'Ajuntament de Pineda, recità una de les seves inspirades poesies (que reproduïm apart), entonant un himne d'admiració a la revolta irlandesa i de glorificació als seus herois.

A continuació el company Cisa, de l'«A. C. d'E.», feu un parlament enaltint la serenitat i sacrifici de la dona irlandesa, glosant amb belles paraules l'epopeia gloriosa de la família de Mac Sweeney que, amb heroisme digne d'exemple, no dubtà en despendre dels llaços a vegades excessivament egoistes de la llar, encoratjant al espós, germà i fill, a ofrenar la vida en ares de la llibertat de la pàtria.

En Crissant Vergés, en magnífica peroració, posa de relleu els mantes que en tots temps han tingut les noves idealitats, que en lloc de matarles les fan germinar encara més; posa entre ells a l'invicte batlle de Cork, remarcant la significació que tindrà l'exemplar acte per la terra irlandesa, essent el proleg de jorns més feliços per l'illa verda. Comenta les dues passions que'ns han d'animar per a prosseguir amb energia nostra lluita. Amb amor a tots els homes i a tots els pobles que porten en el seu ideal les justes reivindicacions a que tots tenim dret.

En representació de la «Joventut Nacionalista de la Lliga Regionalista», de Barcelona, En Valldeneu, va parlar posant de manifest la voluntat que ja per instint natural tenen els pobles i els individus d'ésser lliures, i especialment en l'època moderna els que ho han demostrat donant martres per les seves reivindicacions nacionals, entre ells Catalunya i Irlanda.

El regidor nacionalista, En J. Montelús, després de recordar amb breus paraules la significació de l'acte, disertà sobre política local, i diu:

«Després d'haver enderrocat el caciquisme, quasi semblava que Mataró ja no tornaria a patir els homes de l'U. M. N., i ara venen els prohoms de Barcelona, que s'anomenen nacionalistes, i, en vigílies d'eleccions, ens indiquen la conveniència de votar al cacic que creiem mort, a l'ex-governador de Lleida, En Moret i Català.

«Amb aquests homes que per actes sacrificien idees, i que després gosen dir que ostenten la veritable representació del poble, amb aquests que tot ho falsegen, no podrà mai Catalunya esdevenir lliure».

S'aixeca a parlar el director del periòdic L'INTRANSIGENT, En D. Latorre, que valentment es declara separatista de l'Estat espanyol, que sols aporta el desordre i la ruïna allà on impera.

«Al anar reixes endins els joves nacionalistes—diu—es porta a la lluita nous i entusiastes elements, que cal tindre en compte sempre, malgrat els sacrificis».

Resumeix en breus paraules el president, dient que la presència de les xamoses damisselles, que'ns han honrat amb llur assistència, serà un estímul per a continuar la nostra obra, treballant per la llibertat de Catalunya.

Amb un crit de «Visca Irlanda!» contestat unànimament, va finir l'acte en mig de gran entusiasme. —Corresponsal.

Companys:

PER NOSTRE LLIBERAMENT...

Preguem vos inscriviu a les llistes de socis de

L'ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA

NOVES

Un festival.—En la nit del passat diumenge es cloqué la Tombola que a profit del «Nadal del català pobre» obrí el «Grup Femenil La Falç».

La festa de clausura consistí en una veïllada d'enaltiment a la dansa catalana, que la «Secció Dancaire» de la «Joventut Nacionalista La Falç» dedicà a les organitzadores de tan benefici acte. Començà el programa amb una conferència donada per l'eminent folc-klorista N'Aureli Campany.

Ens dol que l'espai de que disposem ens obligui a deixar de transcriure, com desitjàvem, la formosor de conceptes que'l conferenciant feu als seus oients, ja analitzant la dansa en temps primitiu i les evolucions que s'han fet, ja fent rel·luir la tasca moralitzadora que reporta la dansa catalana.

Després, l'Esbart de Dancaires de l'esmentada entitat, executà diferents dances típiques de la nostra terra.

Acabà tan simpàtica festa amb sardanes dançades pels concurrents.

En Serra i Moret.—Nosaltres—els de L'INTRANSIGENT—que no pertanyem a cap partit polític, no fora just deixar de parlar de la candidatura del amic Manel Serra i Moret, que es presenta per Mataró, enfront de En Moret i Català, de la «U. M. N.».

A En Serra el coneixem sobradament de quan ocupà la vice-presidència de la «Unió Catalanista», junt amb el plorat Martí i Julià.

Però nosaltres desitgem un triomf al amic Serra i Moret.

Bloc Nacionalista «Obrer Germinal». Sant Simplicí, 6, pral.—Programa per al 28 de Novembre de 1920.—Primera part: 1. «Discurs d'obertura».—2. «El bacio», per la soprán Pepita René.—3. «Tosca» (Eluc van l'estele), per el tenor Sr. Garcia.—4. «Tannhäuser», per el bariton Sr. Cubells.—5. «Poesies», per alguns socis.—6. «No t'duc rencors» (amors de poeta), per el tenor Sr. Garcia.—7. «Retorn», per la Srta. Pepita René.—8. «Voreta la mar», per el bariton Sr. Cubells.—9. «Lluïtes patètiques», piano (estrena), per la Srta. Maria Comas.—Segona part: 1. «Poesies», per alguns socis.—2. «Bohème» (Michiamano Mimi), per la soprán Pepita René.—3. «Pagliacci» (Vestí la guilla), per el tenor Sr. Garcia.—4. «Tosca» (Vici d'arte), per la soprán Pepita René.—5. «Poesies», per alguns socis.—6. «Lluny d'ella» (estrena), per el tenor Sr. Garcia.—7. «Lo bon pastor», per la Srta. Pepita René.—8. «L'emigrant», per el bariton Sr. Cubells.—9. «El trovatore» (miserere), duo per la Srta. René i el Sr. Garcia.

De Badalona

En Josep Granger i Paris

Llorejat poeta badaloní, qui s'ha sabut guanyar diferents premis en importants «Jocs Florals» de nombroses associacions.

En Granger, autor de diferents llibres, ha estat nomenat pel Ajuntament de Badalona, cronista de la ciutat.

Ho celebrem els de L'INTRANSIGENT retent-homenatge al amic Granger.

A l'Orfeó de Sans.—L'«Elenc Dramàtic», del lluitador «Orfeó de Sans», l'integren els incansables Aramón, Albareda, Baldrich, Busquets, Basté, Camps J., Camps (M.), Cunill, Costa, Estruc, Feliu, Font, Garcia, Gelabert, Lafont, Oliveras, Perin, Rosselló, Trabal i Vilaplana, col·laborant-hi les actrius Na Antonia Baró, Na Dolors Peris, Na Maria Peris, Na Concepció Abiol i Na Leopolda Alegret, sots la direcció del expert Casanovas i Camps.

Molt concorregudes es veuen les classes de la sardana, que conreua l'entusiasta i lluitador orfeonista En Josep Feliu, a qui felicita L'INTRANSIGENT.

Recital per Na Elisa Velasco.—Molt concorregut i aplaudit fou el Recital que donà el 14 del corrent al «Orfeó de Sans», la gentil i estudiosa Srta. Velasco, a qui acompanyà al piano el jove mestre del «Orfeó», En Normand Solé.

Lladres!—En aquest país es permet el robatori, l'assassinat i l'assalt, i visca l'olla governamental!

L'INTRANSIGENT

Com si no n'hi hagués prou del abandonament que sofriu, es permet oficiosament l'assalt de les acaudies populars per la «U. M. N.».

A Arenys de Mar hi ha un arcaide de R. O. anomenat Josepillo Pratos Casas. Aquest, que és el delegat dels salistes, hi és anat per a trampear la candidatura del *taurimagant* Milà. Pòdeu contar com deuen enmagatzemar-se les pessetes per a la compra de *vots*; *recristo*, i que contents els electors de Arenys... i quin Nadal... amb tantes de pessetes. —Corresponsal.

Associació Catalana d'Artistes.—El 13 del present tingué lloc al estatge d'aquesta entitat la primera sessió organitzada per la seva secció de Literatura.

Llegiren diversos treballs els Srs. Teixidor, Gotarra, Molas, Curet, Cifre i Farrerons, essent tots aplaudits per el públic que omplienava la sala.

Actes com aquests, que intimament reuneixen als devots de nostra literatura, són dignes de tota lloanca i encoratjament, per reportar un esforç més en l'elevació de nostra espiritualitat.

A Santiago de Cuba.—Lleigim al important rotatiu de Santiago de Cuba *La Independencia*, del 14 d'Octubre, la següent nota:

«La veïllada oferta anit per la culta entitat «Grup Catalunya» resultà, com s'esperava, molt llunda.

«Una distingida concorrencia hi assistí.

«El quadre escènic posà a l'escena la magnífica obra d'En Pitarrà, «La Creu de la Mària»; la seva interpretació fou acertadíssima, mereixent justs aplaudiments les Sres. Trius de Codere, Serra de Pujol, i els Srs. Casanova, Miró, Güell, Codere, Pujol, Fort, Turrell, Forteza, Peirats i Colls.

«Mereixeren elogis els xicots del «Grup», per aquest nou triomf artístic. —CLISERIO ROMERO.»

Per Kevin Barry.—Organitzat pels estudiants, tingueren lloc el prop-passat dissabte a la Capella de la nostra Facultat de Medicina, unes misses en sufragi del ànima del estudiant de medicina irlandès, En Kevin Barry, penjat i mort escanyat per les tropes de la cèlebre i llibertària Anglaterra.

Ans de començar el pietós acte, els nostres incansables estudiants cantaren «Els Segadors». Però com que això succeïa al front de nostre Facultat, els *chassacs espanyols*, amb els sabres desenvainats feren varies curses de cavall, demés sonaren els xiulets i aquells visques tan simpàtics i aquells moris tan dallonses... fins a sentir-se aquells... rings... rings... dels sabres fabricats a Toledo que es batien amb els reixats de ferro que hi ha allí.

Recristina, quin éxit... encare correm.

Un premi merescut.—Ens enterem que a França han premiat al il·lustre nacionalista i president de Catalunya, En Josep Puig i Cadafalch.

Nosaltres, els de L'INTRANSIGENT, el felicitem coralment, però també ens felicitaríem que els catalans empresonésim a En Cambó, com a premi per embrollador i mercader del nacionalisme.

La «Unió Catalanista».—En la Assembla de Representants, fou elegida la següent Junta Permanent:

President: Vicens A. Ballester; Vispresident: Josep Grant i Sala; Tresorer: Antoni Carbonell i Bilbeny; Secretari general: Pere Puig i Pey; Secretari d'Acció Cultural i Social: Eduard Xalabarder i Serra; Secretari de Propaganda: Josep Riera i Puntí; Secretari de Relacions Exteriors: Josep Castanyer i Prat; Vocals: Pere Manen i Artés, Pere Oliver i Domenge, Joaquim Delclós i Dols, Llorenç Pla i Mans.

Aquest número ha sigut revisat per la censura governativa

CORRESPONDENCIA

Josep Padró, de Manresa: Moltes mercès pel donatiu que ens ha tramés vostre germà Joan.—J. Carner, de «Flama», de Balaguer: Mercès; vos enviem *lletres llistes* de subscriptors de L'INTRANSIGENT a Balaguer que no han pagat mai des de 1917.—J. Bassas, d'Arenys: Mercès, no vos ho publiquem tot per ésser ja atrassat; volen, potser, que us enviem els números de L'INTRANSIGENT, directament, així els tindreu més aviat?—Enric Tiell, de l'«Orfeó» de Sans: Perdonem, no hi va tot perquè és massa atrassat i disposem de poc espai.—Lluís Llibertat: Al cove per no saber qui sou ni per ésser conegut això de *llibertat*, apa... *siau*...—Mi Kuma Ku: Home... no hi escriviu a les dues cares; demés és passat d'actualitat.—Andreu Busquets i Pellier, de Granollers: Es massa llarg per tractar d'eleccions, va al cove. Envieu-nos quelcom més breu.—David Cristia: «Per la mort de Mac Sweeney» al cove per ésser ja atrassat, el «Comiat del Nacionalisme» escriviu-lo a una sola cara.—Miquel Solé, de Joventut Nacionalista La Falç: El vostre dibuix ens agrada prou, més no hi va per ésser ja fora d'actualitat.—Josep Vives i Borrell: Al cove per ésser passat d'actualitat.—Espinalt, de Manresa: Mercès pels subscriptors.—Lluís Ràfols, de Vilafranca: Esperem per a estrenar la mà i contar-vos quelcom.—Miquel Tintoré, de Gavà: Pagueu el que us sembli, aquest trimestre sols val una pesseta per que surt quinzenal, per ara. De lo atrassat dongueu la voluntat. Vos felicitem per que ho feu tot en català. Vos hem tramés propostes de la «A. Protectora de la Ensenyança Catalana».

TALLERS GRÀFICS ARNAU GERMANS
Verdaguer i Callís, 3, 5 i 7.- Telèfon 556 S. P.

BARCELONA